

Published on 14, Jan - Mar 2026

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

ஐந்திணையில் கருத்தும் காட்சியும்

ந. ஐஸ்வர்யா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

சு. வடிவாம்பிகை

உதவிப்பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்
முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக் கல்லூரி, பு.முட்லூர், சிதம்பரம்

ஆய்வு சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் அகம், புறம் என்று இரண்டாகப் பகுத்து மக்களின் வாழ்வியலைப்பறைசாற்றும் நூலாகக் காணப்படுகிறது. இலக்கணத்திலும் அகம் சார்ந்த நூலாகளாக இறையனார் அகப்பொருள், நம்பியகப்பொருள், மாறனகப்பொருள் போன்ற நூல்கள் எழுந்துள்ளது. அதில் அகம் திணை அடிப்படையிலே காணப்படுகிறது. அவை அன்பிற்கு ஐந்திணைகளையும், ஒருதலைக் காதலக்கு கைக்கிளையும், பொருந்தாக்காதலாய் பெருந்திணையும் விளக்கப்படுகின்றது. அகவாழ்க்கையின் மரபு இயல்பு. சங்க இலக்கிய பாடல்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித்தாய் ஆகியோர் கருத்தின் மூலமாக தோன்றும் காட்சிப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றனர். அதில் தலைவன், தலைவி வாழ்வில் நடக்கும் காட்சியினை பாடல்களைப் பற்றியே இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் பரவிக் கிடக்கின்ற இயற்கையைக்கண்டு கவிஞரின் உணர்வு காணப் படுகின்றது. காலையில் தோன்றும் பரிதி முதல், கடற்கரையில் ஞாயிற்றின் ஒளியையும் சோலையின் ஓசையையும், ஒரு செடியின் புதிய மென்மையான இலைகளையும், மலரின் அழகையும் கண்டு களித்த நல்ல சிந்தனைகளுடன், கவிதைகளை உருவாக்குகின்றனர் கவிஞர்கள். சேயின் விழியிலும், மலர் கொடுக்கும் மகளிரின் விரலிலும் உழவனின் நடையில் இயற்கை வருணனையைக் கவிஞர்கள் புலப்படுத்தும் காட்சியாகும்.

முதன்மைச் சொற்கள்

கருத்து, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, தலைவன், தலைவி, காட்சிகள்.

கருத்தும் காட்சிப்படுத்துதலும்

சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கியக் கொள்கைகளுக்கு கருத்துக்களாக அமைந்துள்ளன. நாடக வழக்கு, உலகியல் வழக்கு, புலனெறி வழக்கு என்னும் மரபுகளையும் வாழ்வியல் உண்மைகளையும் கொண்ட பாக்களாக விளங்குகின்றன. சங்கப் புலவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு புணையும் ஆற்றலுடன் பாக்களைப் படைத்துள்ளனர். புனைவியல் மிகுந்து பாடலின் கருத்தோட்டத்தைத் தடுத்துவிடாமல் கவனமாக பாடைத்துள்ளனர். ஒரு கரு அதனைப் புலப்படுத்த புனைவுக்கூறுகள் கொண்ட பல கருத்தலகுகள் என அமைத்து பாடல் படிப்பாளியின் மனதில் காட்சியாய் விரிவடையச் செய்யும் பாங்கினைப் பல்வேறு பாடல்களில் காணமுடிகின்றது

அன்பின் ஐந்திணைகள்

திணைகளை அகம், புறம் என்று பிரித்த தொல்காப்பியர், அகத்திணையை ஏழு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார். அதனை,

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப.”¹

என்ற தம் நூற்பா மூலம் விளக்குகிறார். திணை என்றால் ஒழுக்கம் என்று பொருள்படும். அகமாவது ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் தமக்குள்ளே கண்டு, காதல் கொண்டு ஒன்று படுதல், சில காரணங்களால் பிரிதல், பிரிந்து தனித்திருத்தல், அத்தனிமைக்கு இரங்குதல், சில நேரங்களில் பிணக்குக் கொள்ளுதல் என ஐந்துவகை அன்பு உரிப்பொருளைக் கொண்டு உள்ளது. இவற்றைக் கூடல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் என்பர். இதனை,

**புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் ஊடலும்
 இரங்கலும் இவற்றின் நிமித்தமும் என ஆங்கு
 எய்திய உரிப்பொருள் ஐயிரு வகைத்தே.**²

என்று நம்பியகப் பொருள் கூறுகின்றது.

குறிஞ்சி நிலத்தில் காட்சிகள்

மலையும் மலை சார்ந்த இடம் குறிஞ்சி நிலம் ஆகும். இங்கு தலைவனும், தலைவியும் சந்தித்து களவு வாழ்க்கை மேற்கொள்வர். தலைவியை ஆபத்திலிருந்து காப்பவனாக முதலில் வருகை தந்து இறுதியில் தலைவிக்கு காப்பானாக மாறுவான். களவு வாழ்க்கையில் இருவரும் அடிக்கடி சந்தித்து கொள்வார்கள். அவர்கள் சந்திக்கும் பொழுதினைக்,

**“குறிஎனப் படுவது இரவினும் பகலினும்
 அறியக் கிளந்த ஆற்றது என்ப”³**

தொல்காப்பியர் இரவுக்குறி, பகற்குறி என்று இரண்டாக வகுத்துள்ளார்.

தலைவனும், தலைவியும் பகற்பொழுதில் சந்தித்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது வண்டு ஒன்று அங்குள்ள பூக்களில் தேனை எடுத்துக்கொண்டு இருந்தது. தலைவன் அந்த வண்டிடம் சென்று வண்டே! நான் சொல்வதை சிறிது நேரம் கேட்பாயாக, நாள்தோறும், எண்ணில் அடங்கா மலர்களில் தேனை உண்கிறாய், அந்த மலர்களில் உள்ள நறுமணத்தை விட என் தலைவி கூந்தலின் மணம் அதிகமல்லவா! என்று தலைவியின் கூந்தலை வண்டிடம் கூறி தலைவன் காட்சிப் படுத்துவதாக,

**“செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி னறியவு
 முளவோ நீயறியும் பூவே”⁴**

என்ற குறுந்தொகை பாடல் வாயிலாக அறியலாம். மற்றொரு பாடலில் பருத்த மூங்கில்களை அடியோடு சாய்க்கும் தன்மை வாய்ந்த யானை களும், நீர்த்துறை அருகே, நீர் அருந்த வரும் விலங்கினை தாக்குவதற்காகப் பதுங்கி இருக்கும் புலிகளும், யாழ் போன்ற இசையினை ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கின்ற பெரிய பெரிய வண்டுகளும், தன் குகையில் குட்டியை ஈன்ற தன் துணைக்கு, உணவிற்காக பதுங்கும் சிங்கங்களும் இருக்கும் காட்டு வழியில், தலைவன் இரவு நேரங்களில் உன்னை சந்திக்க வருகிறான். துன்பம் தரும் காட்டுவழியை சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் உன்னுடைய அன்பிற்காக அவன் வருகின்றான். மலர்கள் கோர்த்த மாலையில்

வண்டுகள் இடையில் புகுந்து சொல்லாத அளவிற்கு நெருக்கமாக இருக்கும், அதுபோல் நீங்கள் வாழவேண்டும் என்பதை,

**“கமிழ்த்தன்னதமிழ்தான்மார்பின்
 வண்டிடைப் படாஅ முயக்கமுற்
 தண்டாக் காதலும் தலைநாட் போன்மே”⁵**
 தோழி இவ்வாறு கூறுகின்றாள்.

பாலைநிலத்தில் காட்சிகள்

பாலை என்பது தனி நிலம் அல்ல. குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம் வளத்தை இழந்து வறண்ட நிலமாகக் காணப்படுவது பாலையாகும். வெப்பம் மிகுதியால், மரங்கள் அனைத்தும் காய்ந்து நிற்கும். மழை இல்லாத பாலை நிலத்தில் குடிநீர், உணவு போன்றவற்றை காண இயலாது. பாலை நிலத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் கானல் நீர் மட்டுமே காணப்படும். அங்கு வாழும் மக்கள் வழிப்பறி செய்து தங்கள் அன்றாட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கின்றனர். அதனை,

**“முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் திரிந்து
 நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுயருற்று
 பாலை எந்தோர் படிவங் கொள்ளும்”⁶**

என்று இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகரத்தில் கூறியுள்ளார்.

தலைவனும், தலைவியும் காதல் கொண்டு, சிறிது காலம் யாவரும் அறியா வண்ணம் சந்தித்து கொள்கின்றனர். அவர்கள் செல்லும் வழியில் உயர்ந்த மலைபோல மணல்கள் குவிந்து கிடந்தன. அவற்றிற்கிடையில் வேளிற் பருவத்தில் பாதிரி மரங்களில் பூக்கும் மலர்களை பறித்து, மாலையாக கோர்த்து தலைவி, தலைவன் கழுத்தில் போடுகிறார். தாங்கள் செல்லும் வழியில் நேரும் துன்பங்களை பொருட்படுத்தாமல், சிறுபிள்ளைப் போல் நடந்துக் கொள்ளும் தலைவியின் காட்சியினை,

**“வேளிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத் .
 தொடலை தைஇய மடவரன் மகளை”⁷**

தலைவன் காட்சிப்படுத்துகிறான்.

வறண்ட பாலைநிலத்தில் என் மகள் உடன்போக்கு செல்கின்றாள். அவள் செல்லும் வழியில் நிற்பதற்கு நிழல் கூட கிடையாது. வெப்பத்தின் தாக்கத்தால் நடந்து செல்லவும் இயலாது. தான் செல்லும் பாதை பெரும் துன்பத்தை தரும் என்று தெரிந்தும் கூட தலைவனுடன் செல்வதே அறநெறி என்று கருதி அவள் செல்கிறாள். பிறை போன்று நெற்றியை உடைய என் மகள் சென்றுள்ள அறிய வழியில் மயில்கள் ஆடுவதற்கு உகந்த இடம்போல், என்மகள் செல்லும் பாதையில் அவளுக்கு துன்பம் பயக்காமல் இன்பம் தரட்டும் என்று தாய் தன் மகளை நினைத்து வருந்துவதாக காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது,

**“அறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
 மறைவதற் குறுமகள் போகிய கானே.”⁸**

இப்பாடல் மூலம் அறியலாம்.

கூட சூரியன் சுட்டெரிக்கும் வேனிற் காலத்தில் பறவைகளும் விலங்குகளும் இரை கிடைக்காமல் துன்பப்படும், நீர்நிலைகள் வறண்டு காணப்படும், இயல்பான வாழ்க்கையை மனிதர்களிடம் கூட காண இயலாது, அத்தகைய கொடிய தன்மை கொண்டது. பாலைநிலம், அதனை. வேடன் ஒருவன் தன் உணவிற்காக கணந்துள் பறவையை வலை விரித்துப் பிடிக்க முயல. அவனிடமிருந்து தப்பி வந்த அப்பறவை வருந்தி ஒலிக்கும் ஓசையும். கூத்தன் ஒருவன் பாலை வழியில் நடந்த களைப்பு நீங்க இசைக்கும் யாழின் ஒலியும் ஒன்றாக இருப்பதனை,

“பார்வை வேட்டுவன் படுவலை வெரீஇ நெடுங்கால் கணந்துளம் புலம்புகொள் தெள்விளி

சுரம்செல் கோடியர் கதுமென இசைக்கும் நரம்பொடு கொள்ளும் அத்தம்”

என்ற பாடல் விளக்குகிறது, அதாவது இரை தேடச் சென்ற கணந்துள் பறவையும். பரிசிப் பெறச் சென்ற கூத்தனும் பாலை நிலச் சூழலில் வருந்துவதையும். வருத்தத்தினால் இசையெழுப் புவதையும் காட்சிப் பொருளாகப் புலவர் முன்னிறுத்துகிறார்,

பாலைத் திணையில் இறைச்சி காட்சியாகும்.

முல்லைநிலத்தில் காட்சிகள்

காடும் காடும் சார்ந்த இடம் முல்லையாகும். பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்பும் வரையிலும், அப்படிப் பிரிந்து சென்றதனால் உண்டான துன்பத்தைப் பொறுத்து ஆற்றிருப்பாள். இதனை இருத்தல் என்று கூறிப்பிடுவர். இதுவே பெண்ணின் குணமாகக் கருதப்படுகின்றன.

காடுகளில் காரகாலத்தில் மழை பெய்து, முல்லை மலர்ந்து அழகிய காட்சியுடன் இருக்கும். மான் தன் பிணையுடன் காட்டில் மேய்ந்து கொண்டிருக்கும். ஆயர்கள் மாடுகளை மேய்த்து மர நிழலில் தங்கியிருந்து பண் இசைத்து ஆடி மகிழ்வர். மாலை நேரம் வந்ததும் மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு வீடு திரும்புவர். அவைகள் வரும் வேளையில் கழுத்தில் இருக்கும் மணி அசையும். அவ்வோசையால் மாலைப்பொழுது தலைவிக்குப் பிரிவுத் துயரத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தவதாய் அமையும்.

நம் ஊரின் வெளியில் ஆடு மேய்க்கும் இடையர்கள் ஆட்டினை ஓட்டிச் செல்வார்கள். அங்கே குறுகிய உயரத்தைக் கொண்ட குரவ மரத்தில் பூத்துக்குலுங்கும் மலர்களைப் பறித்து மாலையாக சூடிக்கொள்வார்கள். இத்தகைய சிறப்புடைய சிற்றூரில் நாம் வாழ்கிறோம், இந்த இன்பம் நமக்கு போதாது, என்று எண்ணி நீ வினை மேற்கொண்டு செல்கிறாய். எங்களை பிரிந்து செல்லும் உமக்கு நாங்கள் கூறும் செய்தி தலைவனைப் பிரிந்து தங்க வேண்டிய காலத்தில் நாங்கள் வருந்திக்கும் சூழலிலும் அத்துன்பத்தைப் பொருத்துகொள்வதே பெருமைக்குரிய

பண்பாகும். இதற்கு முன்பும் உன்னுடைய பிரிவை நாங்கள் தாங்கிக்கொண்டோம். இப்போதும் உன்னுடைய பிரிவை தாங்கினோம். வினைமுடித்து உரிய நேரத்தில் வரும் தலைவனை தோழி வாழ்த்திய காட்சியினை,

“சூறுவல் வாழிய ரைய வேறுபட்

டிர்இய காலை யிறியிற

பெரிய வல்லவோ பெரியவர் நிலையே”¹⁰

நற்றிணைப் பாடலடி விளக்குகின்றது.

நெறுக்கமாக மரங்கள் அடர்ந்த காட்டிலே வாடிய பட்ட மரத்தில் மீது அமர்ந்து ஆந்தை ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் அவ்வொலியானது சுரத்தின் வழியே இருக்கும் பொற்கொல்லின் கூட்டத்தில் ஒலிக்கும் ஒலி போன்றிருக்கும். இவ்வழியே பூட்டிய மணிகள் ஆரவாரித்தொலிக்க அணிகள் பொருந்தி அலங்கரிக்க பெற்ற நெடியதேரின் சக்கரம் அதிர்வுறுமாறு முன்பனிக் காலத்தில் தலைவன் சென்றார். ஆனால் இப்போது மழை மேகம் துளிகளைச் சிந்தியதால் கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது என்று எண்ணி மார்பில் அழகிய குளிர் பொருந்திய சந்தனத்தை விட குளிர்ச்சி உள்ளத்தோடு தலைவியை காணவரும் தலைவனை கண்டோர் காட்சிப்படுத்துவதாக,

“சென்றிசின் வாழியோ பணிக்கடு

நாளே யுடைச்சுரத் தெழில யுரைத்தென

மார்பிற குறும்பொறிக் கொண்ட சாந்தமொடு”¹¹

இப்பாடலின் வழியாக அறியலாம்.

மருதநிலத்தில் காட்சிகள்

வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் மருதமாகும். இந்நிலத்தில் தலைவன், தலைவி இணைந்து குழந்தைப்பெற்று அனைத்து செல்வங்களோடு குறைவின்றிக் குடும்பம் நடத்துவர். தலைவன், பரத்தையர் மீது அன்பு கொண்டு போவது பரத்தையர் பிரிவு என்பர். இந்த கூடா ஒழக்கத் தை தலைவி கண்டிப்பாள். இவர்களுடைய பரிவுக்கு வாயிலாக பாணர்களும், விருந்தினர்களும், புதல்வர்களும் காணப்படுகின்றன. இந்நிலத்தில் எப்போதும் வற்றாத நீரையுடைய ஆறு, குளங்கள், கால்வாய்கள், அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்நிலத்தில் எப்போதும் விளைப் பொருள்கள் விளையும் தன்மையுடையது. இங்கு வாழும் மக்களின் வீடுகளின் முற்றங்களில் கன்றுகள் வரிசையாகக் கட்டப் பெற்றிருக்கும். அவை செங்கழுநீர் மற்றும் நெய்தற் பூக்களைத் தின்னும் நிலத்தில் உழைத்த எருமைகள் மருத மரத்து நிழலில் படுத்து உறங்கும்.

நெல் அரிப்பவர்கள் பறை அடித்துக் கொண்டே தோழினை செய்வார்கள். பறவைகள் கூட்டமாக வானில் பறந்து செல்லும். இத்தகைய வளம் நிறைந்த மருத நிலத்தில் வாழ்பவர்களிடையே பொருட்வளம் நிறைந்து காணப்படும். தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் ஊடல் அதிகமாகவே காணப்படும்.

ஊரில் இருக்கும் ஒரு மரத்தில் தன் இணையோடு ஆண் குருவி வாழ்ந்து வருகின்றது. கருப்பம்

முதர்ந்த பெண் குருவிக்கு மறைவான இடத்தை அமைக்கும் பொருட்டு தேன் போன்ற இனிப்பினை உடைய கரும்பின் மணம் வீசாத வெள்ளிய பூவினைக் கொண்டு கூடு கட்டும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஊருக்குத் தலைவன் எல்லாரிடம் இனிமை உடையவன் என்று தலைவன் மீது ஊடல் கொண்டுள்ள தலைவியுடம், பாணந்தலைவனை காட்சிப்படுத்துவதாக. இதனை,

“யாரினும் இனியன் பேரன் பின்னே

உள்ளூரக் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்”¹²

என்ற பாடலடிகளில் வண்ணக்கன் தாமோதரனார் விளக்குகிறார்.

தலைவனுக்கு மகிழ்ச்சியையும், செல்வத்தையும் கொடுத்தான் தலைவி. உழவர்கள் தங்கள் வயலில் விளைந்த பயிர்களில் உள்ள பூங்கொத்தில் இருகின்ற மகரந்தம் தன்மேல் படும்படி வலைக்கின்ற மெல்லிய கிளைகளை உடைய காஞ்சி மரங்களைக் கொண்ட நாட்டின் தலைவன், தனக்கு செய்த கொடுமையை பிறரிடம் கூறாமல் தனக்குள்ளே மறைக்கின்றான். இத்தன்மையால் அவன் தாய்க்குரிய அறிவு முதிர்ச்சியை பெற்றவளாகின்றான் என்று வாயிலோரக்தலைவியின் பண்பினை காட்சிப்படுத்துதல்,

“காஞ்சி யூரன் கொடுமை

கரந்தன ளாகலி னாணிய வருமே”¹³

ஓரம்போகியார் தம் குறுந்தொகை பாடலில் உரைக்கிறார்.

நெய்தல் நிலத்தில் காட்சிகள்

கடலும், கடல் சார்ந்த இடம் நெய்தல். மனைவி பிரிந்து சென்ற கணவனை நினைத்து வருந்துவாள். தன் துக்கத்தை கூறி, அவன் இன்னும் வரவில்லை என்று ஏங்குவாள். அவன் பிரிந்து போவதற்கு முன் சொல்லிய உறுதிமொழிகளை எண்ணி வருந்துவாள். இவ்வாறு தலைவி தன் வேதனைகளை வெளிப்படையாகக் காட்டும் திணை நெய்தல் ஆகும். இங்கு தாழை, ஞாழல், நெய்தல், பனை போன்ற மரவகைகளும், நாரை. அன்றில், கொக்கு போன்ற பறவைகளும் காணப்படுகின்றன. கடல் அலை உயர்த்து தாழ்த்தலைத் தலைவி பார்க்கும்போது அவளிடம் இரக்க உணர்வு தோன்றும்.

பச்சை நிற கால்களை உடையது கொக்கு. அவற்றின் புறமுதுகு போல் தோற்றமளிக்கும் ஆழமான நீர் நிலைகளில் வளர்ந்த ஆம்பலின் மலர்கள் குவிந்து காணப்பட்டன. இப்போது மாலைப் பொழுது வந்தவிட்டது. மாலைப் பொழுதில் நான் வந்துவிடுவேன் என்றி கூறிச் சென்ற தலைவன் இம்மாலைப் பொழுதினைக் கண்டு விரைந்து வீடு திரும்புவான். விரைவாக வந்த மாலைப்பொழுதினைத் தலைவி காட்சிப்படுத்துகிறாள்,

“வந்தன்று வாழியே மாலை

யொருதா னன்றே கங்குலு முடைத்தே”¹⁴

இவ்வாறு விளக்குகிறார்.

கடற்கரையில் சுறாமீன் மேயும் ஓரத்தில் உப்பங்கழி காணப்படும். நீலமணி நிறத்தில் நெய்தல் பூக்கள் பூத்து நிறைந்து காணப்படுகின்றன. வெளிச்சம் சிறிது சிறிதாக குறைய தொடங்குகிறது. இந்த நேரத்தில் தனிமையில் இருக்கிறோமே தோழி இன்னும் தலைவன் வரவில்லையே! தலைவி சற்று காது கொடுத்துக் கேள். உன் தலைவன் வரும் தேரின் மணியோசை கேட்கிறது பார். குதிரைகள் மகிழ்வோடு அந்தத் தேரை இழுத்துக்கொண்டு வருகிறது. அவைகளை பார்பதற்கு பறவைகள் வானில் பறப்பது போல் காட்சியளிக்கிறது.

உப்பங்கழியில் அதன் சக்கரம் இறங்கி விட்டாலும் கவலைப்படாமல் தேரினை இழுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அவன் வரவால் உன் துன்பம் நீங்கி இன்பம் பொங்கட்டும். என்று வினைமுடித்து விரைவாக தேரினை செலுத்திக் கொண்டு வருகின்ற தலைவன் வரும் காட்சியினை தோழி கூறுகிறாள்,

“கேட்டிசின் வாழி, தோழி தெண் கழி

வள்வாய் ஆழி உள் வாய் தோயினும்

புள்ளு நிமிர்ந்தன்ன பொலம் படைக்”¹⁵

நற்றினை பாடல் அமைகின்றது.

முடிவுரை

களவு, கற்பு ஆகிய இருநிலைப்பட்ட மரபின் தன்மைகளைக் ஐந்திணை பாடல்கள் மூலம் காட்சிப்படுத்துகின்றன. தலைவனும் தலைவியும் அன்பில் நெகிழ்வுடையோராகவும், தம் அன்பிற்குரியவரையே மணக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் உறுதி உடையவராகவும் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றனர். தோழி என்பவள் அறிவில் தெளிவு உடையவளாகவும் துன்பத்தில் துணை நிற்பவளாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. செவிலி என்பவள் தலைவியின் வாழ்க்கையில் அக்கறை உடையவளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளாள். நற்றாய், பாங்கன், கண்டோர் என அனைவரும் சிறப்பாகச் செயல்படும் காட்சிகளைக் திணை களில் காண்கிறோம்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், இளம்பூரணம், கழகப் பதிப்பு திருநெல்வேலி-1953.
2. அகப்பொருள் விளக்கம், திருஞானசம்பந்தர், கதிர் பதிப்பகம், வெளியீடு திருவையாறு
3. சிலப்பதிகாரம், புலியூர் கேசிகன் உரை
4. நற்றிணை உரைவேறுபாடு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை -600 050
5. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 600050
6. அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 600 050
7. ஐங்குறுநூறு உரைவேறுபாடு, நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 600 050